

om Opførelsen af et nyt kgl. Theater neppe vil vinde Rigsdagens Tilslutning i en overfælgelig Fremtid. Men jeg er enig med den høitærede Minister i, at et Forslag som det, der her foreligger, aabner en Mulighed for at komme ud over de økonomiske Vansteligheder, som Theatret har kjæmpet med i de sidste Aar. Det er klart, at den sikkreste, den bedste Vej til at komme ud over dem, vistnok vil være den at benytte de for Haanden værende Kræfter i større Udstrækning, end det nu er Tilfældet, og den Omstændighed, at vort Theater er beregnet paa tre Kunstarter, medfører, at Ingen af de til disse tre Kunstarter hørende Personer bliver benyttet saa fuldt ud, som deres Evner og Kræfter ellers vilde tilstede. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at man ved at benytte Dagmartheatret ved Siden af det kgl. Theater, vilde se sig i Stand til at udnytte de for Haanden værende Kræfter paa en fyldigere Maade, end det nu sker. Jeg er enig med den ærede Minister i, at intet andet Selskab — eller hvad man nu vil kalde det — kan tænkes at give Forestillinger med et saa godt økonomisk Resultat som et Theater, der saa godt som ikke behøver i den Anledning at opføre nogen særlig Post til Lønning af Personale. Jeg siger saa godt som ikke, thi nogen Forøgelse af Personalet vilde vel nok blive nødvendig, saaledes som det ogsaa er antydet. Jeg vilde derfor finde det i og for sig hensigtsmæssigt, om man gjorde et saadant Forsøg. Men jeg er paa den anden Side enig med den ærede Ordfører i, at jeg ikke paa nogen Maade kan anse et enkelt Aars Forsøg for saa afgjørende, at man derefter skulde kunne binde sig for en længere Aarrække til at fortsætte. Jeg tror, at dersom man skulde gjøre et Forsøg, maatte det i det Mindste strække sig udover et Tidsrum af tre Aar. Ikke blot er der i det første Aar lidt ekstraordinære Forhold til Stede, men det, som er Hovedspørgsmaalet, er, om Theatret, baade Theaterbestyrelsen og Personalet, vil have fornøden Energi til vedblivende at udfolde den Kraft, der er nødvendig for at kunne bruge begge Theatre i saa stort Omfang, som Tanken er, og som det ogsaa maa ske, hvis det skal give et finantiel bedre Udbytte. Det kan ikke afgjøres efter et enkelt Aars Forsøg, og ligesaa lidt kan derigennem afgjøres, hvilken Indflydelse Jærnelen af en Del af det reciterende Stueespil fra det kgl. Theater vil udøve paa Abonnenterne. Det vil først vise sig i Løbet af nogle Aar. Jeg tror derfor, at det vil være absolut nødvendigt for at gaa til dette Forsøg, at man gjør sig det klart, at Forsøget maa gjøres i

nogle Aar, og at et Aars Forsøg ikke er tilstrækkeligt i den ene eller den anden Retning, og at man paa den anden Side heller ikke paa Grundlag af tilfredsstillende Udfald af et Aars Forsøg skulde binde sig for en længere Aarrække. Under Forudsætning af, at Ministeren vil erkjende Nødværdigheden heraf og vil være villig til ikke paa Grundlag af et Aars Forsøg at ville fastslaa Leiemaal for en længere Tid, men udfordret vil fastholde overfor Medkontrahenten, Landmandsbanken, at Theatret maa have en længere Tid til Forsøg, før det binder sig for en længere Aarrække, vil jeg tillade Thinget at stemme for det foreliggende Forslag. Det maa være mig tilladt, da jeg nu en Gang har Ordet, dernæst at gjøre et Par Bemærkninger overfor de Udtalelser, der fremkom fra den høitærede Minister overfor et Par af Mindretallets Indstillinger. Ministeren beklagede, at Mindretallet var gaaet med til, og hele Udvalget var enig om at modsætte sig hans Forslag til Omordning af Lønningerne, der vilde medføre en forbedret Stilling, særlig for Kapellet, men jeg skal for mit Vedkommende kun udtale, at det forekommer mig, at man ikke ret vel paa en Gang kan reducere Kapellet's Arbejde i Theatrets Tjeneste og indstille det til Lønningsforbedring. Naar Kapellet udfører det samme Arbejde i Theatrets Tjeneste, som det tidligere har gjort, vil jeg for mit Vedkommende — og ogsaa det øvrige Mindretal — være mere beredvillig til at gaa med til en Forbedring af Kapellet's Lønninger. Naar den høitærede Minister gjorde nogle Bemærkninger angaaende mine Udtalelser i Gaar om Udstyrsstykker, er det jo selvfølgelig meget vanstelig at give en saadan Definition paa Udstyrsstykker, at man bestemt kan sige, om det kgl. Theater er kommen ind paa denne Genre eller ikke. Jeg kan dertil kun sige, at jeg ikke indskrænker Begrebet „Udstyrsstykker“ til saadanne Stykker, hvor Udstyret er det absolut Væsentlige, men jeg tror, at man maa sige, at overalt, hvor Theatrene gaa til Udstyr, som i Retning af det Lururiose er ud over, hvad der kræves til passende Scenesættelse og til, at Stykket efter sit eget Indhold skal gjøre den tilsigtede Virkning paa Tilskuerne, der er de komne ind paa Udstyrsstykker, og jeg tror næppe, at man kan friskende det kgl. Theater for Styld i saa Henseende. Jeg mener selvfølgelig ikke, at man nu, efter at være bleven bedre vant, skal gaa tilbage til det gamle Udstyr, til aabne Stuedekorationer med en Stol op ad hver Kulisse, saaledes som man tidligere brugte. Der er ikke Tale